

Dosarul nr. 2ra-533/2022
2-20070552-01-2ra-14042022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (M. Hanganu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (L. Caraianu, S. Gubenco, A. Mironov)

Î N C H E I E R E

01 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ganeva Liudmila împotriva Societății pe Acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 25 iunie 2020, Ganeva Liudmila s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Banca de Finanțe și Comerț” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 25 000 de lei și a taxei de stat în sumă de 750 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29 octombrie 2014, SA „Banca de Finanțe și Comerț” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Liudmilei Ganeva prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 272 065,73 de lei, cauzat în urma neîndeplinirii obligațiilor sale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 iunie 2015 a Judecătoriei Comrat solicitările reclamantei au fost respinse, ca neîntemeiate.

Prin decizia din 24 mai 2016 a Curții de Apel Cahul a fost admisă cererea de apel a SA „Banca de Finanțe și Comerț”, casată hotărârea din 05 iunie 2015 a Judecătoriei Comrat și remisă cauza la rejudecare în instanța de fond.

Prin hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Comrat au fost respinse ca neîntemeiate solicitările SA „Banca de Finanțe și Comerț” cu referire la încasarea prejudiciului material, cauzat în urma neîndeplinirii obligațiilor sale în mărime de 272 065,73 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, a fost respinsă cererea de apel depusă SA „Banca de Finanțe și Comerț” și a fost menținută

hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Comrat.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost declarată inadmisibilă cererea de recurs depusă de SA „Banca de Finanțe și Comerț”.

A invocat reclamanta că cererea de chemare în judecată a fost examinată o perioadă îndelungată de timp și a fost nevoită să apeleze la serviciile de asistență juridică a avocaților pentru a fi reprezentată în instanțele de judecată.

A menționat reclamanta că pentru asistența juridică care i-a fost acordată pe parcursul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Banca de Finanțe și Comerț” împotriva Ludmilei Ganeva, a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 25 000 de lei, fapt confirmat prin bonurile de plată.

Prin hotărârea din 25 martie 2021 a Judecătorie Comrat, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a a încasat de la SA „Banca de Finanțe și Comerț” în beneficiul Liudmilei Ganeva cheltuieli de judecată, suportate pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 20 000 lei și taxa de stat în sumă de 600 de lei achitată la depunerea acțiunii în instanța de judecată.

În rest, solicitările au fost respinse, ca neîntemeiate.

La 19 aprilie 2021, SA „FinComBank”, a declarat apel prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 09 iulie 2021, Ganeva Liudmila a depus cerere de apel incident prin care a solicitat, modificarea hotărârii, instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel depusă de SA „Banca de Finanțe și Comerț” și cererea de apel incident depusă de Ganeva Liudmila, ca neîntemeiate și a fost menținută hotărârea din 25 martie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat în privința temeiniciei hotărârii primei instanțe care a dispus admiterea parțială a pretențiilor reclamantei cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice or, la materialele cauzei sunt anexate bonurile de plată nr. 189949 din 10 iunie 2019, în care este indicat că pentru acordarea asistenței juridice Liudmila Ganeva a achitat suma de 3 000 de lei, conform bonului de plată nr. 776188 din 24 noiembrie 2014 a achitat suma de 10 000 de lei, conform bonului de plată nr. 189938 din 05 decembrie 2017, a achitat suma de 7 000 de lei, iar în total suma de 20 000 de lei.

La 14 martie 2022, SA „Banca de Finanțe și Comerț”, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi de respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, compensarea cheltuielilor de judecată s-a solicitat prin cerere de chemare în judecată separată și nu în cadrul examinării litigiului de bază. Astfel, reclamanta trebuia să prezinte probe obiective și incontestabile, care ar dovedea pentru care anume volum de lucru au fost achitați avocații. Anexarea doar a documentelor contabile, care confirmă numai plata executată nu este suficientă și nu reflectă serviciile prestate. În acest context

menționează recurentul că, spre exemplu, avocatul Victor Cîlicic a participat doar la o ședință de judecată.

Consideră recurentul că, pentru admiterea cerințelor de compensare a cheltuielilor de asistență juridică nu contează durata în timp a litigiului, dar alte criterii importante, cum ar fi numărul și durata ședințelor de judecată, numărul actelor pregătite de avocat, participarea nemijlocită a avocatului la ședința de judecată și complexitatea cazului. În cazul, în care compensarea cheltuielilor se solicită prin acțiune separată, această informație poate sta la baza hotărârii și acest material probatoriu este obligat să-l prezinte instanței de judecată reclamantul. Însă, în prezenta cauză astfel de informații nu au fost prezentate, respectiv reclamantul nu a anexat probele necesare.

La 14 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către SA „Banca de Finanțe și Comerț” cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 172).

La 12 mai 2022, Ganeva Liudmila, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de SA „Banca de Finanțe și Comerț”, ca fiind inadmisibil și compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 25 noiembrie 2021. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces și recepționată de către recurent la data de 12 ianuarie 2022 (f.d. 144).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că SA „Banca de Finanțe și Comerț”, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 14 martie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către SA „Banca de Finanțe și Comerț”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de

procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Banca de Finanțe și Comerț”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh